

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus
Tractatus de Prædestinatione, de Trinitate, de Angelis, & de homine

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

§. II. Quid de Divo Thoma?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77146](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77146)

gustino, libro 4. contra Julian. cap. 8. & libro 5. cap. 4. & libro 6. cap. 10. est iudicium Dei, & actus iustitiæ vindicativæ: Sed in instanti quo fit reprobatio, Deus nihil potest iudicare & vindicare, nisi solum peccatum originale; fit enim reprobatio eodem modo, & in eodem instanti pro omnibus: in nullo autem conveniunt omnes, nisi in solo originali peccato: Ergo reprobatio hominum, secundum Augustinum, fit ratione culpæ originalis.

- 79 Denique, secundum eundem Augustinum libro 4. contra Julian. cap. 8. libro 2. ad Bonifacium cap. 6. & libro de dono perseverantiæ, cap. 9. 11. & 12. eodem modo fit reprobatio adultorum, ac parvulorum: Sed reprobatio parvulorum fit propter solum originale peccatum, ut constat: Ergo & adultorum, loquendo saltem de reprobatione, prout dicit voluntatem efficacem excludendi à gloria.

§. II.

Quid de Divo Thoma?

Dico secundò, etiam D. Thomam apertissime favere huic sententiæ.

- 80 Probatur multipliciter. In primis enim est expressa autoritas D. Thomæ quæst. 6. de verit. art. 2. ad 9. ubi ait: *Electio Dei quæ unum elegit, & alium reprobat, rationalis est; nec tamen oportet quod ratio electionis sit meritum, sed in ipsa electione ratio est divina bonitas, ratio autem reprobationis est in hominibus PECCATUM ORIGINALE, ut Augustinus dicit. Quo nihil clarius & expressius dici potest.*

- 81 Secundò, Idem S. Doctor illud clarissime docet in cap. 9. ad Rom. tota lect. 3. *Cum omnes homines (inquit) propter peccatum primi parentis damnationi nascantur obnoxii, quos Deus per suam gratiam liberat, solâ misericordiâ liberat, & sic quibusdam est misericors quos liberat, quibusdam autem iustus quos non liberat, neutris autem iniquis. Loquitur autem ibi de liberatione à miseria æterna, seu de prædestinatione ad vitam æternam, ut patet ex verbis antecedentibus: Sic igitur (inquit) non potest esse quod meritâ consequentia gratiam fiat ratio miserendi aut prædestinandi, sed sola Dei voluntas, secundum quam misericorditer, aliquos liberat. Ergo juxta S. Thomam causa reprobationis, seu non liberationis à miseria æterna, in iis qui non sunt prædestinati, inter quos sunt aliqui per Baptismum regenerati, alia non est quam peccatum originale, propter quod omnes homines damnationi nascuntur obnoxii.*

- 82 Tertio, Idem Sanctus ibidem lect. 4. exponens cur homo luto comparetur, ait: *Humana natura vilitatem habet ex sua materia, quia, ut dicitur Genes. 2. fecit Deus hominem de limo: sed majorem vilitatem habet ex corruptione peccati, quæ per unum hominem in hunc mundum intravit, & ideo homo luto meritò comparatur.... Similiter & Deus liberam habet potestatem ex eadem corrupta massa generis humani, sicut ex quodam luto, nulli faciendo injuriam, quosdam homines facere preparamos in gloriam, quosdam autem in miseria (peccati scilicet originalis) derelictos: Ergo ex D. Thoma, prima causa ob quam Deus quosdam in miseria derelinquit, seu reprobat, & ad gloriam æternam non preparamos, est peccatum originale.*

- 83 Denique, Ne quis dicat D. Thomam hanc mutasse sententiam, & oppositum docuisse in summa Theologica, quæ est veluti ultimum ejus testamentum, ex illa etiam in confirmationem ejusdem sententiæ, tria testimonia deprimam.

A Primum sumitur ex hac quæst. art. 1. ad 3. ubi docet quod prædestinatio hominum in vitam æternam, est à statu miseriæ, non vero Angelorum. Hinc enim evidenter sequitur, reprobationem hominum esse eorum relictionem in miseria, in quam per peccatum originale incidunt, proindeque causam reprobationis hominum esse peccatum originale.

Secundum habetur in eadem quæst. art. 5. his verbis: *Voluit igitur Deus hominibus quantum ad aliquos quos prædestinat, representare suam bonitatem, per modum misericordiæ, parcendo, & quantum ad alios quos reprobat, per modum iustitiæ, puniendo. Et hæc est ratio quare Deus quosdam eligit, & quosdam reprobat. Et hanc causam assignat Apostolus ad Roman. 9. dicens, Volens Deus ostendere iram, id est vindictam iustitiæ, & notam facere potentiam suam, sustinuit, id est permisit, in multa patientia vas iræ aptum in interitum &c. Ex qua S. Thomæ doctrina, Apostoli autoritate confirmata, evidenter patet, quod Deus homines non reprobat, nisi ex iustitia, iramque seu vindictam iustitiæ ostendere volens, ac proinde supponendo aliquam culpam ex parte hominis: Sed non culpam actualem, ut ex eodem S. Doctoris articulo præcedenti offendimus: Ergo saltem culpam originale.*

Confirmatur: D. Thomas ibidem ait, *Quod Deus voluit quantum ad aliquos quos prædestinat, suam representare bonitatem, per modum misericordiæ, parcendo. Parcere autem significat alicuius debiti condonationem: ex quo sequitur quod aliquos reprobat, non parcendo, hoc est eis aliquod debitum per peccatum originale contractum non condonando.*

Dices forte, D. Thomam nomine reprobationis intelligere non voluntatem intentivam exclusionis à gloria, sed executivam, quæ ad illam terminatur ut penam, & ex motivo puniendi.

Sed contra: In eodem sensu loquitur ibi de reprobatione, ac de prædestinatione: Sed loquitur ibi de prædestinatione, ut est in ordine intentionis: nam illo testimonio utuntur Thomistæ ad probandum voluntatem gloriæ intentivam, esse purè gratuitam, & à meritorum prævisione independentem: Ergo etiam ibidem loquitur de reprobatione, ut est in ordine intentionis, seu de voluntate efficaci excludendi reprobos à gloria.

Tertium testimonium sumitur ex 2. 2. quæst. 1. art. 5. ad 1. ubi S. Thomas docet, auxilium gratiæ ad diligendum Deum & proximum, & ad credendum articulos fidei, quibusdam denegari in poenam peccati originalis. Hoc (inquit) auxilium quibuscumque divinitus datur, misericorditer datur: quibus autem non datur, ex iniustitia non datur, in poenam præcedentis peccati, & saltem ORIGINALIS PECCATI, ut Augustinus dicit in libro

E de corrept. & gratis. Ex quo loco hoc potest argumentum desumi. Illud est causa reprobationis, quod est causa primi effectus illius; prædestinatio enim & reprobatio, ex parte actuum divini intellectus & voluntatis, nullam possunt habere causam, sed solum ex parte effectuum qui ad illos consequuntur. Unde S. Thomas ibi art. 5. in corp. ait: *Nullus fuit etiam in sane mentis qui diceret meriti esse causam divini prædestinationis ex parte actus prædestinantis. Sed peccatum originale, juxta S. Thomam, est causa primi effectus reprobationis, scilicet denegationis primæ gratiæ, ad credendum & diligendum Deum: Ergo ex S. Thoma, peccatum originale est prima causa reprobationis.*